

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Ε'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 245

20 Γραφείον ὁδὸς Φιλελλήνων.—Οἰκία Δ. Ζαχαρίου ἀπέναντι τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας 20

Ἡ ἐπιθετικὴ ἰσχυρὰ καὶ ἀκατάσχετος διὰ τὰ: Ἀθήνας καὶ τὸν Πατρικὸν ἔργον. 12, διὰ τὰ: Ἑσπερίους ἔργον. 15 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὸν φρ. 20.
Ἀγγαλίαι καὶ εὐθυστασίαις κατασκευάζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ 50 λεπτὰ ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

3

ΕΚ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1890

5

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

— Εἰς ποῖον σύνταγμα ἀνήκεις;
— εἰς 3^{ην} Ἰβρίου.

— Προχθὲς ἔδωκε ὄρκο εἰς τὸ Σύνταγμα.
— Ἄκυρος ὁ ὄρκος του ἐπειδὴ εἶνε Ἀντι-
συνταγματάρχης.

Τὸ «Ἄστυ» πωλεῖται ὄχι πλέο, εἰς τὸ «Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων», ἀλλὰ εἰς τὰ ἐξῆς κεντρικὰ μέρη :

Ζαχαροπλαστεῖον Γιαννάκη. — Χαρτοπωλεῖον Κόκοτα. — Κατάστημα χακῶν προϊόντων Παπυγιαννάκη. — Καφενεῖον τοῦ χρηματιστηρίου. — Εἰς τὰ κιοσκία τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Ὀμονοίας. — Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης.» Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».

Προσεχῶς θὰ ὀρισθῶσι καὶ ἄλλα μέρη.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Περίεργον στατιστικὴν ἐδημοσίωσεν ἡ ἀγαπητὴ «Ἀκρόπολις» περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν ἑκτατὸν Σύνοδον.

Εἰς 57 συνεδριάσεις οἱ πενήκοντα βουλευταὶ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς ἐνιαίας ἔκαμαν 364 ἐπερωτήσεις. Μὲ ἄλλους λόγους, ἐὰν ἔκαμον μίαν ἀκόμη, θὰ εἴχομεν ὄσας ἡμέρας καὶ τὸ ἔτος... δηλ. «μίαν ἐπερωτήσιν καθ' ἡμέραν».

Δὲν εἴμεθα σύμφωνοι μετὰ τῆς συναδέλφου, ὅτι τὴν σοβαροτέραν ἔκαμεν ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ κλαπείσης τινὸς ὄνου. Τὴν σοβαροτέραν ἔκαμεν ὁ κ. Μπασιάς, ὅστις ἐπηρώτησε περὶ τινος... Ἀγγλο-γερμανίδος!

Καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησαν, πῶς εἶνε δυνατόν ἡ αὐτὴ γυνὴ νὰ εἶνε ἀγγλὶς καὶ γερμανίς, ἀπήντησε πλήρης ἀγανακτικῆς.

— Ἡ μητέρα τῆς ἦταν γερμανίς καὶ ὁ πατέρας τῆς ἀγγλός.

Ἐκτὸς τούτου οἱ πενήκοντα βουλευταὶ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ ἔκαμαν 102 ἐναστάσεις ἀπαρτίας καὶ ἐζήτησαν 46 ἀναβολὰς τῆς συνεδριάσεως.

Μία ἔλλειψις.
Ὁ γράψας τὰς στατιστικὰς αὐτὰς πληροφορίας δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονήσῃ καὶ τὰς ὀνομαστικὰς ἀπολύτους τοῦ κ. Βαλαμακῆ. Μήπως ἐδειλίχασε πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀριθμοῦ;

Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις ἤρξατο. Πανταχόθεν ἀκούονται ἀπόπειραι πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνδυασμῶν ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ καταρτισμὸς τειοῦτων. Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας ἀνεγράφη, ὅτι εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσελήφθη καὶ εἰς γνήσιος Ἀθηναῖος ὅστις βεβαίως θὰ συντελέσῃ, ὅπως ὀλόκληρος ὁ συνδυασμὸς χαλαρῶς.

Γνώμη συμπολιτευομένου μειδιῶντος μεριστοφιλικῶς :

— Μὲ τοιοῦτους ὑπεψηφίους εἶνε δυνατόν νὰ ὀρθοποδήσῃ ἡ Ἀντιπολιτεῦσις!

Ἀμφιβολία ὑπάρχει ἐν τῷ αὐτῷ συνδυασμῷ ὡς πρὸς τινὰ πρῶην βουλευτὴν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπιμένει νὰ προσληφθῇ, διότι εἶνε χρωματισμένος... φίλος του.

Ἄστος

ΟΝΕΙΡΟΝ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ἐκάθητ' ὁ Θεόδωρος πρεπόντως
Εἰς θρόνον καὶ ἐφόρει ἀλουργίδα
Δικάζων, ἐν σοφίᾳ Σολομῶντος,
Τὴν ἄλλην, τὴν ἀντίθετον μερίδα.

Καὶ ἔλεγε — λαλήσατε, προδόται!
• Τὴν Κρήτην! τί ἐκάματε τὴν Κρήτην;
• Τῆς τλήμονος πατρίδος συνομῶται,
Λατρεύετε Θεὸν σας τὸν Προφῆτην!

Καὶ ἔλεγε — λαλήσατ' Ἀρλεκίνοι!
• Τὰ πλοῖα! τί ἐκάματε τὰ πλοῖα;
• Κ' ἐξήπτετο, τὴν χειρὰ του ἐκίνει,
Κ' εὐρίσκετο ἐν πλήρει ἀγωνίᾳ.

Καὶ ἔλεγε — τὸ χρῆμα ἐξηφανίσθη!
• Λαλήσατε! τί ἐγένεε τὸ χρῆμα;
Καὶ ἔλεγε... — Πλὴν αἴφνης ἐπταρνίσθη...
Κ' ἐξύπνησα ὁ τάλας παραχρῆμα!

Καθ' ὕπνους τις Θεὸς νὰ μ' εἴχε δώσει
Χρησμὸν περὶ τ' ἀδόλου Πατριώτου;
— Πρὶν ἢ κατακλιθῶ εἶχ' ἀναγνώσει
Ἐν ἄρθρον τοῦ ἀστείου Ἡπειρώτου.

Ἡ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἡ ΝΟΣΟΣ Οἱ ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Συνέντευξις μετὰ τοῦ κ. Χαρατζῆ

Ἐὰν ἤμην Ἀγγλός ἢ Ἀμερικανός — ἀλλὰ μὲ τὸ ξύλον τὸ ὅποιον ἔφαγεν ἡ ἀρχαῖος φίλος Ἀγγλὶς, εὐλογῶ τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, διότι δὲν εἶμαι — θὰ εἶχον τὴν ἀκρα...

περιέργειαν νὰ ἐβλεπον τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ χειμερινὸν θέατρον τοῦ κ. Συγγροῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶμαι Ἕλληνας καὶ κίτοικος τῶν Ἀθηνῶν, οὐδεμίαν ποτὲ προσοχὴν ἔδωκα εἰς αὐτὰ καὶ ἕνα πόθον εἶχον διακαῆ, πῶς νὰ γνωρίσω τὸν διευθυντὴν τοῦ «Φανοῦ» κ. Χαρατζῆν καὶ τὸν διδάσκαλον ἐκεῖνον, ὅστις τῷ ἔμαθε νὰ γράφῃ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ὅθεν εὐνόητος εἶνε ἡ χαρὰ, ὑφ' ἧς κατελήφθη, ὅταν ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἄστος» μοὶ ἀνέθηκε νὰ μεταβῶ εἰς Σύρον, ἵνα λάβω συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Χαρατζῆ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας καὶ περὶ τῆς θεραπείας τῆς νόσου αὐτῆς.

Ἐλαθον λοιπὸν μετὰ συγκινήσεως τὸν ταξιδιωτικὸν σάκκον μου καὶ μίαν σειράν οικονομολογικῶν ἀρθρῶν τοῦ κ. Ἀργιλίου, ἵνα ἐκεῖ εὐρὰ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν συνέντευξιν γνώσεις καὶ τὸ κατάλληλον μέρος διὰ τ' ἀποτελέσματα ἐνδεχομένης ναυτίας, εἴτε ἐκ τοῦ ταξιδίου, εἴτε ἐκ τῆς συνεντεύξεως. Μετὰ τῶν ἐφοδίων τούτων κατήλθον εἰς Πειραιᾶ.

Τί στενοχωρία μὲ κατέλαβεν, ὅταν ἐκ τοῦ πρώτου λεμβοῦχος εἰς τὸν ἀπετάθην, ἔμαθον, ὅτι διὰ τὴν Σύρον ἀνεχώρει τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀτμόπλοιο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας καὶ ὅτι πρὸ μίαις ὥρας ἤρε τὰς ἀγκύρας ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Ἡ λύπη μου φαίνεται κατεδηλώθη καὶ ἐν τῷ προσώπῳ μου, διότι ὁ λεμβοῦχος μὲ ἠρώτησε :
— Θέλεις, ἀφέντη, νὰ πᾶς ἐπὶ τὴν Σύρον;
— Ἀκοῦς δὲν θέλω!
— Ἐμπα μέσα καὶ τὸ προφτάνουμε... εἰδὼ ἔξω θὰ εἶνε.

— Πῶς;
— Τί πῶς καὶ πῶς; ἔμπα μέσα καὶ θὰ ἴδῃς.
Τῷ ὄντι εἰσῆλθον πεισθεὶς ἐκ τοῦ τόνου τῆς πλήρους πεποιθήσεως φωνῆς του, καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! τὸ συνητητάμεν ὀλίγον ἔξω τοῦ λιμένος.

Ἐφθάσαμεν, δόξῃ τῷ Θεῷ, ὑγιεῖς. Δὲν θὰ σὰς εἴπω οὕτε τὰ τοῦ ταξιδίου μου, οὕτε τὰς ἐντυπώσεις μου, ἐκ τῆς Σύρου, ἧτις, ἐν ἐνὶ λόγῳ, δὲν μοὶ ἐφάνη τόσο ἀνθηρὰ, ὅσον ἄλλοτε, καὶ τοῦτο ἀποδοτέον — κατὰ τὴν γνώμην ἐντοπίου — μᾶλλον εἰς τὰ κανόνια τοῦ Κορέσση ἢ εἰς τὴν χρεωκοπίαν τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας. Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν πρόκειται. Ἐγὼ εἶχον κύριον σκοπὸν νὰ λάβω συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Χαρατζῆ καὶ ἐκεῖ ἐπορεύθην ἡρωαίως.

Ἐῦρον τὸν ἐπιφανῆ τῆς Ἐρμουπόλεως οικονομολόγον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Φανοῦ», καθήμενον ἐπὶ ἀνακλίντρου, τοῦ ὁποίου τὰ ἔτη δὲν ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων, ἔστω καὶ ἐὰν εἶνέ τις ἐκατόγχειρ, ὀφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι, εὐθὺς ὡς ἐδήλωσα τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου, ἐγενόμην δεκτὸς μετὰ πολλῆς τῆς φιλοφρονήσεως.

— Καὶ ποῖαν ἐιδικότητα ἔχω ἐγώ, σὰς παρακαλῶ, μὰς εἶπε μετριοφρονῶν. Εἶνε ἀληθές, ὅτι βραίνουσα εἰς καταστροφὴν ἡ Ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρία, ἐγὼ διὰ τοῦ «Φανοῦ» προσεφέρθη νὰ τὴν σώσω, ἀλλὰ...

Ἦψωσε ὀλίγον τοὺς ὤμους του, ἐμειδίασε καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ καθῆσθαι.

— Κύριε Χαρατζῆ, τῷ εἶπον πρῶτος ἐγώ, καὶ γνωρίζεις καὶ γνωρίζω τὰ αἷτια τῆς ἐλεεινῆς αὐτῆς καταστά-

σεως, τῶρα δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν φρομάκων...

— Νὰ σὰς εἴπω ἁμέσως. Πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἀνέγνω, ὅτι τινὲς εἶπον πῶς θὰ σωθῇ ἡ ἑταιρία, ἐὰν τὰ πλοῖα τῆς κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον θεωρηθῶσιν ὡς ἀκίνητα καὶ ὑποθηκευθῶσιν... Μὰ πρὸς Θεοῦ! Ὅλας τὰς μωρίας τῶν ἄλλων νομοθεσιῶν νὰ τὰς πέρνομε μετς. Μὰ ἂν θεωρηθῶσιν ἀκίνητα, τότε πῶς θὰ ταξειδεύουν;

— Βέβαια, βέβαια, ἀπήντησα, αὐτὸ εἶνε μωρία. Σεῖς τί προτείνετε;

— Νὰ σὰς εἴπω, ἐγὼ φρονῶ, ὅτι ἡ ἑταιρία δὲν θὰ πάη μ' ἄλλο...

— Ἡ μᾶλλον τὰ ἀτμόπλοια τῆς δὲν θὰ πηγαίνουν μ' ἄλλο;

— Μάλιστα. Λοιπὸν δὲν θὰ πηγαίνουν μ' ἄλλο, ἐὰν αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρίας δὲν ἀνήκουν εἰς ὀρισμένα πρόσωπα, πρόσωπα τὰ ὅποια νὰ μὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τῆς πωλῶσι, μετ' ἄλλους λόγους αἱ μετοχαὶ τῆς ὄλαι νὰ γίνουν, ὅπως τοῦ «Φανοῦ», ὀνομαστικὰ ἀπόλυτοι.

— Βέβαια, βέβαια. Αὐτὸ θὰ εἶνε σωτήριο, προσέθηκα.

— Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ γίνονται εἰς τὴν ἑταιρίαν αὐτὴν πολλὰ συγκρούσεις...

— Εἶδα εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας συνελεύσεώς της.

— Μάλιστα! λοιπὸν, διότι γίνονται πολλὰ συγκρούσεις, φρονῶ δεύτερον, ὅτι πρέπει εἰς τὴν πλῆρην ἐκάστου πλοίου νὰ ἔχουν ἕνα «Φανόν».

Ἐπειδὴ τὸ δεύτερον φάρμακον δὲν μοὶ ἐφάνη πολὺ δραστηκὸν ἔστρεψα ἐπιτηδεῖας τὴν ὀμιλίαν:

— Κύριε Χαρατζῆ, τῷ εἶπον, ἡ λιπόψυχος αὐτὴ ἑταιρία χρεωστεῖ πολλὰ;

— Ἐν ἑκατομμύριον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

— Καὶ εἰς τὸν κ. Κορέσσην;
Ὁ κ. Χαρατζῆς ἐμειδίασεν.

— Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐξηκολούθησα φοβουμένη τὸν ἀκραιὸν θάνατον ἔστειλε πρὸς τὴν ἀσθενῆ τὸν κ. Τζίνην, ἵνα δώσῃ τὰ κατάλληλα φάρμακα. Ἐλπίζετε νὰ...

— Δὲν ἐλπίζω, φίλε μου, τίποτε. Ὁ κ. Τζίνης εἶνε πολὺ καλὸς ἰατρός τὸ γνωρίζω, ἀλλ' εἶνε διὰ τὰ μωρὰ παιδιὰ θὰ πῆς, ὅτι καὶ αὐτοὶ τοῦ τὴν διευθύνονδεν ἔκαμαν ἄλλο ἀπὸ μωρίας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε τῶρα. Ἡ νόσος, φίλε μου, εἶνε γάγγραινα καὶ ἀντὶ τοῦ κ. Τζίνης ἔπρεπε νὰ στείλῃ, τὸ ὀλιγωτερον, τὸν κ. Ἀρεταῖον.

Τὴν τελευταίαν του παρατήρησιν δὲν τὴν εῦρον πολὺ ἐσφαλμένην, θεωρήσας δὲ τὴν ἀποστολὴν μου λήξασαν ἔλαβον τὸν πῖλον μου καὶ ἐχαίρετῆσα ἵνα ἀναχωρήσω.

Ἦμην εἰς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὅτε ἤκουσα νὰ μοὶ λέγῃ:

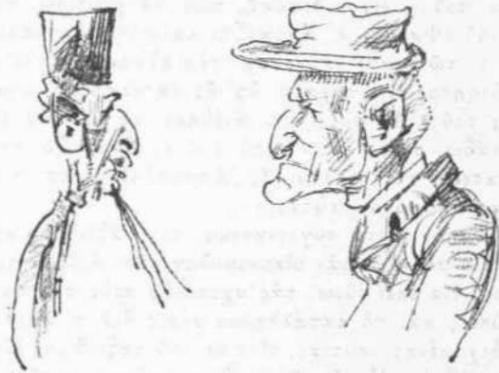
— Σε παρακαλῶ νὰ ἐπισκεφθῆς ἐκ μέρους μου τὸν συναδελφόν μου κ. Ἀργίλιον.

Ἀφικόμην εἰς Ἀθήνας πρὸ δύο ἡμερῶν καὶ μέχρι τοῦδε εἶχον τὸ θάρρος νὰ ἐπισκεφθῶ τρεῖς τὸ παρὰ τὴν Βουλὴν πρῶτον ἔργον τοῦ κ. Φιλήμονος, ἀλλ' οὐδέποτε, σὰς βεβαίως, ἐσκέφθη νὰ ἐκτελέσω τὴν παραγγελίαν τοῦ ἐπιφανοῦς Ἐρμουπολίτου.

Τσοπανίδης

— Περσικαὶ προτάσεις διὰ τὸ γυάλισμα τῶν ὁδῶν εἰς ἀντίπραξιν τοῦ Φάμπρ.

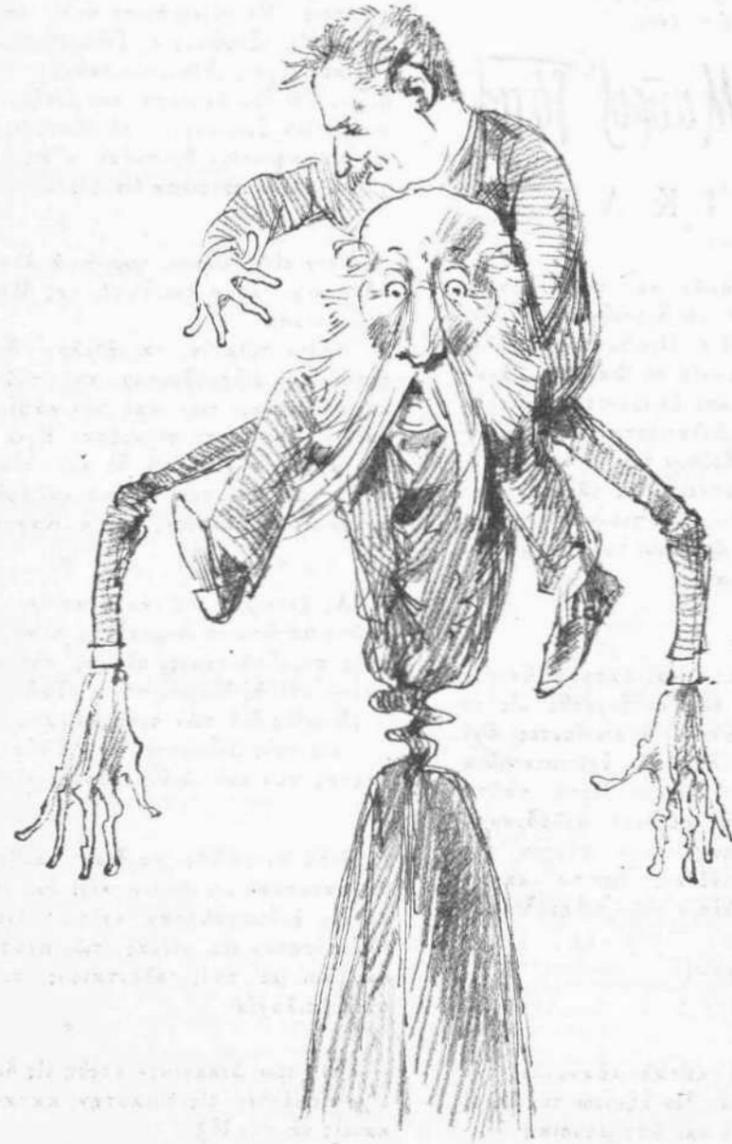
— Ποιὸς Κολιάτσος ἐκτίθεται εἰς τὰς ἐκλογὰς — Ὁ τοῦ Κόλπου; διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν ἐκκλησίαν.

Δροσιστικὴ οἰκονομία.

— Τί ξεύρετεν περὶ τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου.
— Ἡλίου φαινώτερον, ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐκλογὰς.

ΤΟ ΕΝΙΑΙΟΝ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

ΣΤΗΝ ἙΔΡΑ

Μ' αὐτὸ τὸ νέο πάθημά σου
Σὺν νὰ ἐλύπησες λιγάκι
Τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ἀτιθάσσου
Καὶ τροπαιοῦχου Θεοδωράκη.

Κ' αἰτία ἔγινες νὰ δείξουν
Τὴν ἀτυχία σου πὼς κλαῖνε,
Κι' ὄλοι τὸ στόμα τους ν' ἀνοίξουν,
Καὶ νὰ μὴ ξέρουνε τί λένε.

Μαῦρος Τάτος

Θ Ε Α Τ Ρ Ι Κ Α

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ὡ εὐτυχεῖς κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς
χαρῆτε! Δὲν εἴχετε τὸ εὐτύχημα νὰ δροσίζησθε ἐκ τῶν
ὕδατων, τὰ ὅποια θὰ σὰς ἔφερν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀλλ'
ἔχετε τὸ εὐτύχημα νὰ δροσίζησθε εἰς τὸ Φάληρον ἀνα-
πνέοντες τὴν θαλασσίαν αὐρὴν καὶ ἀκούοντες τὸ μελό-
δραμα, τὸ ὅποσον σὰς ἔφερν ὁ κ. Δελαπόρτας. Δὲν γνωρίζο-
μεν πόσον θὰ σὰς ἐπώλει τὴν δρόσον του ὁ κ. Πρωθυ-
πουργός, ἀλλὰ βεβαίως ὁ κ. Παρασκευαΐδης σὰς τὴν πω-
λεῖ εὐθηνότερα καὶ ἀπὸ τὸ παρωτό, τὸ ὅποσον ἐπὶ χειρα-
μαξίων παρέχουσιν οἱ πλανώδιοι ὑπῆκοι τοῦ Οὐμβέρτου
καὶ συμπατριῶται τοῦ κ. Φεδυσιάνη.

Ἀκούσατε:
Εἰσέρχεσθε εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ καταλαμβάνετε
μὴν πρώτην θέσιν. Ἐξηπλωμένοι ἐκεῖ κατέρχεσθε εἰς τὸ
Φάληρον, ὅπου περιπατεῖτε ἐπ' ὀλίγον ἀναπνέοντες ὄχι
σκόνην, ἀλλὰ θαλάσσιον ἀέρα, δηλαδὴ ὄχι μικρόβια
φθίσεως καὶ κοιλιακοῦ τύφου, ἀλλὰ ζῶν. Μετὰ ταῦτα
εἰσέρχεσθε εἰς τὸ θέατρον σὰς καὶ ἀκούετε μελόδραμα.
Ἄφρῳ τελειώσῃ, βλέπετε τὸν κινούμενον πύργον τοῦ
Ἄϊρελ, δηλαδὴ τὸν κ. Παρασκευαΐδην, ἔπειτα κατα-
λαμβάνετε ἐκ νέου μὴν πρώτην θέσιν τοῦ σιδηροδρόμου
καὶ φθάνετε εἰς τὸ σπῆτι σὰς.

Αὐτὰ δὲ ὅλα μόνον μὲ δύο δραχμάς.

Τώρα θὰ μοῦ εἰπῆτε:

— Νεῖ, κύριε, ἀλλ' ἡμεῖς ποῦ καταλαμβάνουμε τὴν
πρώτη θέσι, ποῦ καταλαμβάνουμε δὲν ἠξεύρω τί ἄλλο,
ὅπως μὰς λέγεις, καταλαμβάνουμε καὶ ἀπὸ μουσική! λοι-
πὸν θέλομε μελόδραμα καλὸ.

Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι λέγουν αὐτὰ ἢ γνωρίζουσι μουσικὴν
ὄσον καὶ ὁ κ. Βαλσαμάκης γραμματικὴν ἢ κρίνουν, ὅπως
ὁ κ. Παπαμαρτίνος τὸν Ρενάν, χωρὶς ν' ἀκούσουν.

Λοιπὸν ἡ γενικὴ γνώμη εἶνε:

Ernani.

Ἡ ὑψίφωνος κ. Paltrinieri = φωνὴ γλυκεῖα, γνωρι-
μία μετὰ τῆς μουσικῆς ἀρκετὰ καλὴ, αἱ σχέσεις τῆς
μετὰ τῆς ὀρχήστρας ἀδιατάρακτοι.

Ὁ ὀξύφωνος κ. Martinez = σκηρικὰ πολὺ κακὰ, φωνὴ

ἀνίσχυρος, ἀλλ' ὄχι κακὴ· πρέπει μόνον νὰ τὸν ἀκούης. Ἐν
τὴν δευτέραν παράστασιν τοῦ Ernani περιέκοψε πολλὰ
... χειρονομίας καὶ δι' αὐτὸ ἤρρεσε περισσότερο.
Βαθύφωνος κάλλιστος.

Lucia

Ἡ ὑψίφωνος κ. Biondelli = πρόσωπον συμπαθές, φωνὴ
μελωδικὴ καὶ εὐστροφος, αἱ μετὰ τῆς ὀρχήστρας σχέσεις
τῆς κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν ὁμαλῆ, ὅσον αἱ σχέσεις
τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας, κατὰ τὴν δευτέραν ὁ-
μως ἐγκάρδιοι. Τὸ πρᾶγμα ἀπεδόθη εἰς τὰς πρώτας συ-
κινήσεις. Ἐν γένει ἤρρεσε πολὺ καὶ ἐχειροκροτήθη πλειού-
τερον. Ὁ ὀξύφωνος κ. Dimitresso = φωνὴ ἰσχυρὰ, χειρο-
νομία ὀλίγη, λίαν συμπαθὴς... ὅταν αὐτοκτονῇ. Νο-
μίζει, ὅτι δὲν ἀκούεται καὶ βιάζει τὸν ἐαυτὸν του, πρᾶγμα
τὸ ὅποσον ζημιώνει... τὸ θέατρον, διότι καὶ οἱ καθήμενοι
εἰς τὸ καφενεῖον δύνανται ν' ἀκούωσι τὸ ἄσμα του.

Τὰ ἄλλα πρόσωπα ὑποφερτὰ.

Αὐτὴ εἶνε, κύριοι, γυμνὴ ἢ ἀλήθεια. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
ἀδελφείᾳ ταύτῃ περιβολῇ τῆς δὲν ἐντρέπομαι νὰ σὰς τῇ
παρουσιάσω.

Ἄλλοι πιθανὸν νὰ ἤθελαν διὰ τῶν δύο δραχμῶν
ἐκτός τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ θεάτρου τούλάχιστον
καὶ τὸ δεῖπνόν των καὶ τὸν καφέ των, καὶ τὸ τράμπι
καὶ... ἕνα κουτί σιγαρέτα. Ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι εἰς τὸ
δύο μόνον, εὐχαριστῶ δὲ καὶ τὸν κ. Παρασκευαΐδην καὶ
τὸν κ. Δελαπόρταν, οἵτινες καὶ ἐφέτος δὲν μὲ ἀφῆκαν ἐρ-
μαιον εἰς τὰς εὐφύας τοῦ κ. Καλιτση.

Ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας — ἦτις
καλὴν θὰ ἦτο νὰ ὀνομάζετο πλατεῖα τῆς Διχονοίας, μετὰ
τούς πυροβολισμούς, οἵτινες τόσον συχνὰ ἀνταλλάσσου-
ται — καὶ ἄς ἴδωμεν τὸν κ. Ταβουλάρην.

Προχθὲς διὰ τῶν προγραμμάτων ἀνήγγειλεν, ὅτι θὰ εἶνε
... εἰς τοὺς Διδύμους, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἤνοιξε τοὺς καταρ-
ράκτας του καὶ εὐρέθη αἶφνης εἰς τὸν... Ὑδροχόον.

Μετὰ συντριβῆς καρδίας μανθάνομεν, ὅτι καὶ ἐφέτος
θὰ παρασταθῶσι πάλιν «Οἱ δύο λογίαι». Οἱ ταλαίπωροι
καίτοι ἠνδραγαθήσαν, καίτοι εἶνε ἀρχαιοτάτοι, καίτοι
ἐμαρτύρησαν εἰς χεῖρας τῶν ἠθοποιῶν μας δὲν κατώρθω-
σαν καὶ μὲ τοὺς τελευταίους προβιθασμούς νὰ γίνωσι
οὔτε ἐπιλογίαι!

«Ὁ γερῶ-Δεκανεὺς» ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα... διότι
εἶχε περιέλθει εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε δὲν ἤθελε
κανεὶς νὰ τὸν ἴδῃ.

Εἰς τὸν «Παράδεισον» ὁ κ. Ἀρνωτάκης ἤρχισε χθὲς
μὲ τὴν «Ματθίλδην». Καὶ ὁ κ. Ἀρνωτάκης καλὸς καὶ
τὸ δραματολόγιόν του καλλίτερον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε
πὼς νὰ πάῃ κανεὶς εἰς τὸν Παράδεισον. Περὶ αὐτοῦ θὰ
ζητήσωμεν τὴν γνώμην τοῦ κ. Κολιᾶτσου καὶ θὰ σὰς εἰ-
πωμεν.

Ὁ υἱὸς τῆς κυρίας

ΣΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ἐλεγα πὼς ἔληξαν πλεῖα τὰ βάζανά μας
Ὅταν καὶ σὺ ἐλήξῃς κι' ἀπ' τὴ μέση βγήκῃς,
Κ' ἡ θανὴ σου νόμιζα θὰν' ἢ λευθεριά μας,
Μ' ἀντικαταστάτας σου φοβεροὺς ἀφῆκῃς,
Ποῦ μ' αὐτοὺς ἢ ὑπαρξίς χάνει τὸ θεὸ τῆς,
Κ' εἶνε: Σκόνη, ἀσθένεια καὶ... ὁ Ἡπειρώτης!

Ἀρνεῖται

ΤΡΙΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ μόνοι οἱ ὅποιοι δὲν εἶδον τὴν ἐκλειψὴν τοῦ Ἡλίου.
ἴδαν οἱ συνδρομηταὶ τοῦ κ. Πύρλα

Μὴ πιστεύετε τὰ διαδιδόμενα περὶ τοῦ παθήματος τῆς
Ἡλίου. Εἶνε κακόβουλοι διαδόσεις, ἢ μάλλον ἐκλογικὰ
ἐγγράσματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ κ. Μπου-
τούρη.

Μὴ ἀφορῆτε καθόλου! Ὁ ἐκ Βάρης γνωστὸς οἰκονομο-
λόγος πραγματεύεται ὅλα σχεδὸν τὰ ζητήματα, διότι
πρὶν ἀρχίσῃ νὰ δημοσιογραφῇ ἐπηγγέλλετο τὸν πραγμα-
τευτήν!

Καλαμπούριδι

ΑΜΙΜΗΤΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Φ. Δ. ΜΑΥΡΟΓΟΝΑΤΟΥ ΜΕΤΑ Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Τὸν εὔρε θαλερώτατον.

Ἐπισκεφθέντες κατ' οἶκον τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολι-
τεύσεως κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην εὕρομεν αὐτὸν συνδια-
λεγόμενον μετὰ πολλῶν ἐξόχων φίλων του πολιτευομένων
καὶ μὴ, ἐν οἷς καὶ εἰς τῶν διακεκριμένων ἡμῶν στρατη-
γῶν. Παρεπονεῖτο ὅτι ἀπέκαμε πλέον ἐκ τῶν ἐργασιῶν
τῆς βουλῆς. Καὶ ἐν τούτοις ἐφαίνετο θαλερώτατος ὁμιλῶν
μετὰ πολλῆς ζωηρότητος καὶ ἀπαντῶν ἐτοιμότητα πρὸς
πάντας περὶ τῶν προσιπτόντων ζητημάτων.

Μεγάλῃ ἀνακάλυψις.

Περὶ τῶν νομοσχεδίων τῆς ἀτμοπλοίας, τῆς Στυμφα-
λίδος καὶ τῶν διαφυλίων ἀπεφάνθη, ὅτι πρόκειται περὶ
μεγάλων ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτῶν μετὰ τό-
σης σπουδῆς ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἦ ἀνυπολογίστως ἐπι-
ζήμιος εἰς τὸ ἔθνος. Ἄλλως ὁ χρόνος τῆς ἀναβολῆς εἰς
μῆνας μόνον ἀριθμεῖται, ὁ δὲ φόρος τῶν διαφυλίων ὧν
ἔκατομ. ἀντικαθίσταται δ' ἐτέρων 8 τοιοῦτων ὥστε ὁ

λαὸς πρόκειται νὰ ἐπιβρυθῇ διὰ διπλασίου φόρου, ἐνῶ
εἶνε ἐντελὸς ἐξηνητημένος.

Ὁ Ἀρχηγὸς δὲν εἶνε θυμοειδής.

Μακρὰν ὄντες μέχοι τοῦ νῦν τῆς πολιτικῆς τύρβης δὲν
ἔχομεν συνουμιλήσει μετὰ τῶν ἐξεχόντων πολιτικῶν προ-
σώπων καὶ δὴ τοῦ Δηλιγιάννη. Ὁμολογοῦμεν ὅμως ἤδη,
ὅτι οὗτος εἶνε πολλῶ ὑπέρτερος ἢ ὅσῃ μακρότερον εἶνε
γνωστόν. Ἀτυχεῖς περιστάσεις ἐπέδρασαν οὕτως, ὥστε ὁ
κ. Τρικούπης νὰ θεωρηθῇ ὑπέρτερος, ἐνῶ μόνον κατὰ τὸ
θυμοειδὲς εἶνε τοιοῦτος· πολὺ ὅμως ὑπολείπεται κατὰ τὴν
πολυμάθειαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ πρὸ πάντων κατὰ
τὴν ἐμβριθειαν αὐτοῦ.

(Ἐκ τοῦ «Ἀχελώου».)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ἀνεχώρησε διὰ Κεφαλληνίαν ὁ ἐγκριτος Βουλευ-
τῆς κ. Εὐάγγελος Μπασιάς, ὁ διακριθεὶς ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ Συνόδῳ διὰ τὴν περὶ ἀγγλογερμαν-
νίδος ἐπερωτήσιν του.

ὑπὸ τὸν τίτλον «Μπασιάς Κατσιμόλας καὶ Σα-
ιδρύθη ἐταιρία ἀλληλοβοηθείας.

Πρὸ τοῦ νέου Θεάτρου τὴν προπαρελθοῦσαν ἐβ-
δομάδα ἐξυλοκοπήθη ὁ διευθύνων τὸ ἐπίσημον δρ-
γανον τοῦ κ. Μπασιά.

ἈΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ἐνεαῦθα Ρ. Ἀγγραματοδόσκαλος, ψάλτης καὶ χωροδιδάσκαλος, εἶνε
τὰ ἐπαγγέλματα τοῦ Λευκάδα Εὐάγγ. Ζαβερδινόν. Ἡ ἀδιαφορία σὰς θὰ
σὰς βλάψῃ. Πάτρας Χ. Π. Τί συμβαίνει καὶ μὲ τὸν κ. Δ. Φραγκόπου-
λον; Μασσαλίαν Ε. Μὰς ἐλησμονήσατε. Ἐνεαῦθα Π. Ῥήτωρ ἐνικα
δικῆς λαμπρὸν θέμα διὰ κομφοδίου. Βουκουρέστιον Μ. Δ. Δὲν θὰ τό-
χωμεν ἐπιστολῆς σὰς; Κεφαλληνίαν Κ. Τὸ μπροῦ καὶ τὸ ἐπειδὴ τῆς
ἐπαίδευσαν κόσμον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. Δὲν ἐγενήθη ἐκ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ ὅλα αὐτὰ εἶνε...
υπολογικά. Ὁ «Προμηθεὺς» ἐγενήθη ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ὀρυκτολο-
γίας ἐν τῇ Ἐθνικῇ Πανεπιστημίῳ κ. Κ. Μητσοπούλου καὶ εἶνε ἐν ἐκ-
τῶν ἀφελιμοτέρων περιοδικῶν. Ὅπως ὁ μυθολογούμενος Προμηθεὺς με-
τέδωκε τὸ πῦρ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὕτως καὶ ὁ «Προμηθεὺς»
τοῦ φιλοπόνοῦ καθηγητοῦ μεταδίδει τὸ φῶς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν διὰ
διατριβῶν εὐλήπτων, σαφειῶν, τερπνοτάτων. Τοιοῦτον ὄντα ἐπιζόμεν
ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν θὰ καθλιώσῃ εἰς τὸν Καύκασον οὐδὲ θὰ ἐπι-
τρέψῃ νὰ τρώγῃ τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἢ γλισχρότης, ὡς συμβαίνει εἰς πᾶν κοινω-
φελὲς ἔργον. Ἄς τὸ ἐλπίσωμεν καὶ ἄς τὸ ἴδωμεν.

—ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ Arnold. Τοῦ συγγράμματος τούτου, τοῦ
ἀπαραίτητου εἰς πάντα ἐπιστήμονα νομικὸν ἐξεδόθη τὸ 12 τεύχος. Περιέ-
χει: Περὶ τῆς ἐνοίας τῆς ἐνοχῆς, περὶ ἀποζημιώσεως καὶ διαφέροντος,
περὶ νομίματος, περὶ τόκων καὶ περὶ συνενοχῆς. Μὲ ἄλλας λέξεις ἤρχισεν
ὁ τόμος τοῦ Ἐνοχικοῦ Δικαίου καὶ θὰ εἴσθε, κύριοι, ἔνοχοι ἐσχάτης
ἀμελείας, ἐὰν δὲν τὸ ἀγοράσητε ἐξ ἀρχῆς.

